06/05/2020

Ο Προφήτης Ιώβ και η αρετή της υπομονής

/ Ορθόδοξες Προβολές

Ο Δίκαιος Ιώβ ο Προφήτης τιμάται κάθε χρόνο από την Εκκλησία μας στις 6 Μαΐου

Εἰ καὶ θανών, ἄληστος ἀνδρείας πέτρα,
Καὶ πῶς Ἰὼβ κρύψει σε τῇ λήθης πέτρᾳ;
Ἕκτῃ Ἰὼβ πολύτλαν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε.

Ο Δίκαιος Ιώβ καταγόταν από τη χώρα Αυσίτιδα που βρισκόταν μεταξύ της Ιουδαίας και της Αραβίας και ήταν υιός του Ζαρέθ και της Βασώρας. Προφήτης επί σαράντα χρόνια, άκμασε περί το 1900 π.Χ. (κατ' άλλους το 1400 π.Χ.). Παρά τα μυθώδη πλούτη του ήταν θεοσεβής, δίκαιος, ευθύς και άμεμπτος.

Κατά παραχώρηση Θεού, για να τον δοκιμάσει, πειράχθηκε από τον σατανά και απώλεσε πλούτο και κάθε αγαπημένο του πρόσωπο, πλην της συζύγου του, αυτός δε ο ίδιος προσβλήθηκε από βαρύτατη μορφή λέπρας. Λόγω αυτού εξήλθε της πόλεως και διερχόταν το υπόλοιπο του βίου του μέσα σε σπήλαιο, προσευχόμενος και ξύνοντας τις πληγές του για ανακούφιση. Ούτε οι παροτρύνσεις της συζύγου

και των φίλων του στάθηκαν ικανές να τον απομακρύνουν από τον Θεό. Όταν δε τον επισκέφθηκε η σύζυγός του και πλήρης θυμού του είπε: «Μέχρι πότε θα υπομένεις λέγοντας: ιδού, θα περιμένω λίγο ακόμη χρόνο και ελπίζω, ότι θα απαλλαγώ της καταστάσεώς μου; Ιδού η μνήμη σου εξέλιπε από τη γη, διότι οι υιοί και οι θυγατέρες σου, οι επώδυνοι αυτοί καρποί της κοιλίας μου, εξαφανίσθηκαν. Μάταια κόπιασα, για να τους μεγαλώσω. Εσύ δε ο ίδιος κάθεσαι επάνω σε σάπια απορρίμματα σκωληκοβριθή διερχόμενος όχι μόνο τις ημέρες αλλά και τις νύχτες στο ύπαιθρο. Εγώ δε περιπλανιέμαι ως μία υπηρέτρια μεταβαίνουσα από τον ένα τόπο στον άλλον και από τη μια οικία στην άλλη και περιμένω πότε να δύσει ο ήλιος, για να αναπαυθώ από τους σωματικούς κόπους και ψυχικές οδύνες, οι οποίες σήμερα με περισφίγγουν. Πες, λοιπόν, λόγο κατά του Κυρίου και πέθανε», αυτός, αφού άκουσε με τη συνήθη πραότητα τους πικρούς αυτούς λόγους της συζύγου του, με μεγάλη θλίψη απάντησε προς αυτήν: «Διατί ομίλησες έτσι ως μία από τις άφρονες γυναίκες; Αφού δέχθηκες τις τόσες καλές δωρεές από τα χέρια του Θεού, δεν θα υπομείνουμε και τις συμφορές;», παραμένοντας έτσι και πάλι θεοσεβής και άμεμπτος. Μόνο προς στιγμήν, όταν τον επισκέφθηκαν οι τρεις φίλοι του Ελιφάζ, βασιλέας των Θαιμανών, Βαλδάδ, τύραννος των Σαυχέων και Σαφάρ, βασιλέας των Μιναίων, οι οποίοι παρέμειναν σιωπηλοί, αφού τον συντρόφευαν επί επτά ημέρες, το ηθικό του Ιώβ κλονίσθηκε, αλλά αμέσως, διαμέσου της βαθιάς πίστεώς του, ανέκτησε και πάλι αυτό.

Μετά επταετή υπομονή της υπεράνθρωπης αυτής δοκιμασίας, ο Θεός ανταμείβοντας τον Ιώβ, έδωσε σε αυτόν πάλι όλα τα απολεσθέντα αγαθά και τα προσφιλή του πρόσωπα. Έζησε, μετά τη δοκιμασία του, επί εκατόν σαράντα έτη και σε ηλικία διακοσίων σαράντα ετών, περί το 1650 π.Χ., κοιμήθηκε με ειρήνη αποτελώντας υπόδειγμα υπομονής και προσκαρτερίας. Οι άθλοι του περιγράφονται εκτενώς στο ομώνυμο βιβλίο της Παλαιάς Διαθήκης.